

¹सुरत्-सुरतौ-सुरतः ;

रतम्-रतः-रतवान्, रमितः, रिरंसितः, रंरमितः-तवान् ;

³रमः-रमा, रामः-रामा, ⁴रामः, ⁵रम्यः, रमणीयः, ⁶रेमिः, ⁷रन्तिः, रतिः, ⁸रमणः^A, ⁹स्तम्बेरमः^B

1. 'गमादीनामिति वक्तव्यम्' (वा. 6-4-40) इति वचनात् किपि अनुनासिकलोपः । तुक् च भवति ।
  2. निष्ठायाम्, 'अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनाम् अनुनासिकलोपो झलि विङति' (6-4-37) इत्यनुनासिकलोपः । एवमेव क्त्वा-किन्प्रभृतिष्वपीति ज्ञेयम् ।
  3. 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' (3-1-140) इति कर्तरि णप्रत्ययो विकल्पेन । णप्रत्ययपक्षे रामः इति भवति । पक्षे पचादित्वादौर्लभिकेऽन्त्ये रमः इति भवति । स्त्रियां टापि रमा, रामा इति भवतः ।
  4. 'हलश्च' (3-3-121) इति संज्ञायां घञि रूपमिति केचित् । अन्ये तु 'रमन्ते योगिनो यस्मिन् चिदानन्दे परात्मनि ।' इत्यादिनिर्वचनानुसारेणाधिकरणे, 'अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्' (3-3-19) इति घञ् इति साधयन्ति ।
  5. 'पोरदुपधात्' (3-1-98) इति ण्यदपवादो यत्प्रत्ययः । अयं च बाहुलकात् कर्तरि भवति । एवमेव रमणीयः इत्यत्रापि बाहुलकादेवानीयरिति प्रक्रियासर्वस्वम् ।
  6. 'उत्सर्गश्छन्दसि सदादिभ्यो दर्शनात्' (वा. 3-2-171) इति वचनात् किप्रत्ययोऽथवा किन्प्रत्ययः । छन्दसि विषये 'सेदिः, मेनिः, रेमिः—' इत्यादीनां किक्किन्नतानां बहूनां शब्दानां दर्शनात् 'आह्वगमहनजनः किक्किनौ लिट् च' (3-2-171) इत्यत्र परिगणनं मास्तु । किं तु औत्सर्गिकत्वं किक्किनोः—इति प्रकृतवार्तिकार्थः । किक्किनोः प्रत्यययोर्लिङ्वद्भावातिदेशात् द्विर्वचनम् । एत्वाभ्यासलोपौ च भवतः ।
  7. 'क्त्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति क्त् । 'न क्त्वि दीर्घश्च' (6-4-39) इति दीर्घानुनासिकलोपनिषेधः ।
  8. रतिरिति मन्मथपत्न्युच्यते । अत्र बाहुलकात्, 'स्त्रियां क्ति' (3-3-94) इति संज्ञायां क्ति । अनुनासिकलोपः । 'अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्' (3-3-19) इत्यतोऽत्र (3-3-94) 'संज्ञायाम्' इत्यनुवर्तते । 'संज्ञायाम्' (3-3-109) इति प्राप्तस्य ण्वुलोऽपवादः ।
  9. नन्वादित्वात् (3-1-134) ण्यन्तात् कर्तरि ल्युः । रमणी इति तु गौरादि- (4-1-41) पाठात् ङीष् साधुः ।
  10. 'स्तम्बकर्णयो रमिजपोः' (3-2-13) इति स्तम्बरूपे सुबन्ते उपपदे रमेरच्प्रत्ययः । स च 'हस्तिमूचकयोरिति वक्तव्यम्' (वा. 3-2-13) इति नियमात् गजविषय एव । स्तम्बे रमत इति स्तम्बेरमः=हस्ती । 'हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम्' (6-3-9) इति, 'तत्पुरुषे कृति बहुलम्' (6-3-14) इति वा सप्तम्या अलुक् ।
- A. 'नन्दनानि मुनीन्द्राणां रमणानि वनौकसाम् ।' भ. का. 6-73.
- B. 'बलिनावमुमद्रीन्द्रं युवां स्तम्बेरमाविव ।' भ. का. 6-93.